> Umie Pan pobożnych wyrwać z pokusy, a niesprawiedliwych zachować na dzień sądu, aby byli ukarani.
>
> *— II Piotra 2:9*

Książka: Nowy Testament / II Piotra
Tematy: sadzic, kara, Zbawienie, pokusa

Interpretacja:
II Piotra 2:9 mówi o Bożej zdolności do wybawienia nas z pokus oraz do ukarania tych, którzy żyją niegodziwie. Fragment ten podkreśla, jak ważne jest zaufanie Bożej łasce i Jego woli, abyśmy mogli wyjść zwycięsko z prób, którym poddawane są nasze decyzje.

Werset ten pojawia się w kontekście wezwania apostoła *Piotra*, by chrześcijanie mieli się na baczności przed fałszywymi nauczycielami i ich zwodniczymi działaniami. Piotr zachęca wiernych, by nie podążali za takimi naukami, gdyż mogłoby to pociągnąć za sobą poważne konsekwencje dla ich życia.

W tym ujęciu werset ten wskazuje na potrzebę czujności oraz szukania Bożej pomocy w pokonywaniu życiowych pokus i przeszkód. Boża wola stanowi naszą siłę w chwilach słabości i pozwala nam wytrwać na wyznaczonej przez Niego drodze.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A jak złodziej w nocy przyjdzie dzień Pana, w którym niebiosa z wielkim hukiem przeminą, żywioły rozpalone ogniem stopią się, a ziemia i dzieła, które są na niej, spłoną.
>
> — *II Piotra 3:10*

Książka: Nowy Testament / II Piotra
Tematy: sadzic, niebo, Drugie przyjscie, świat, czasy ostateczne

Interpretacja:
Dzień Pański to przyszłe wydarzenie zapowiedziane w Biblii – czas, w którym Bóg osądzi świat. Sąd ten nadejdzie niespodziewanie, niczym złodziej w nocy, i będzie miał katastrofalny charakter. *II Piotra 3:10* przedstawia apokaliptyczną wizję zniszczenia wszystkiego, co istnieje na świecie.

Wyjaśnienie pojęć

Aby lepiej zrozumieć ten werset, warto poznać znaczenie kilku kluczowych słów. Określenie *„Dzień Pański”* jest używane w Biblii nie tylko w odniesieniu do Dnia Sądu Ostatecznego, ale także do innych okresów Bożego sądu. Termin *„żywioły”* odnosi się nie tylko do podstawowych składników świata fizycznego, takich jak woda czy powietrze, lecz także do kosmicznych i duchowych sił rządzących wszechświatem. Sformułowanie *„ulegną zniszczeniu w ogniu”* sugeruje, że żywioły te zostaną rozłożone na swoje najbardziej podstawowe składniki.

Wezwanie do refleksji

Wizja Dnia Sądu może budzić lęk, ale można ją również postrzegać jako wezwanie do refleksji. Jeśli wierzymy, że Bóg osądzi świat, musimy zadać sobie pytanie, jak żyć, by Mu się podobać. Czy żyjemy zgodnie z biblijnym nauczaniem? Czy okazujemy innym miłość i współczucie? Rozważanie tych kwestii może pomóc nam prowadzić bardziej wartościowe i szczere życie.

Odniesienie wersetu do naszego życia

Obraz Dnia Sądu może wydawać się przerażający, ale można go również postrzegać jako szansę na prowadzenie wartościowego życia. Zamiast martwić się o dokładną datę tego dnia, możemy skupić się na tym, jak wywierać pozytywny wpływ na świat tu i teraz. Możemy żyć, wielbiąc Boga i pomagając innym, niezależnie od wyniku sądu.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Dobrą walkę stoczyłem, bieg ukończyłem, wiarę zachowałem. Odtąd odłożona jest dla mnie korona sprawiedliwości, którą mi w owym dniu da Pan, sędzia sprawiedliwy, a nie tylko mnie, ale i wszystkim, którzy umiłowali jego przyjście.
>
> *— II Tymoteusza 4:7-8*

Książka: Nowy Testament / II Tymoteusza
Tematy: sadzic, Życie wieczne, wiara, nagroda, sprawiedliwosc

Interpretacja:
II Tymoteusza 4:7-8 stanowi potężne wyznanie apostoła *Pawła* dotyczące jego chrześcijańskiego życia. W tych wersetach Paweł mówi o zmaganiach i wysiłku, jakich wymaga podążanie za *Jezusem Chrystusem* w społeczeństwie wrogim i stawiającym trudne wyzwania.

Kontekst wersetu

Po pierwsze, istotne jest zrozumienie kontekstu historycznego, w jakim Paweł pisał *do Tymoteusza*. List ten jest ostatnim znanym dziełem przypisywanym Pawłowi. Powstał on

w rzymskim więzieniu, krótko przed egzekucją apostoła. Paweł wiedział, że jego ziemski kres jest bliski, dlatego zachęcał Tymoteusza do wytrwania w wierze. W tym kontekście Paweł posługuje się metaforami walki i biegu, by opisać własne doświadczenie podążania *za Chrystusem*.

Dobry bój

Paweł mówi o „dobrym boju". Wyrażenie to sugeruje, że walka, z jaką mierzy się chrześcijanin, nie jest toczona dla egoistycznych celów, lecz w słusznej i szlachetnej sprawie. Toczenie dobrego boju oznacza opieranie się pokusom i naciskom, które mogłyby oddzielić nas od Boga, oraz trwanie w wierze mimo przeciwności.

Ukończenie biegu

Apostoł mówi również o „ukończeniu biegu". Wyrażenie to wskazuje, że życie chrześcijańskie jest biegiem, który należy pokonać z wytrwałością i oddaniem. Bieg wiary to zobowiązanie wobec Ewangelii i wartości chrześcijańskich – bieg, który rozpoczyna się w naszym życiu i trwa aż do samego końca. Dla Pawła ukończenie biegu oznacza wypełnienie tego, co powierzył mu Bóg, pomimo trudności i przeszkód.

Zachowanie wiary

Wreszcie Paweł mówi o „zachowaniu wiary". Wiara jest kluczowym elementem jego wyznania. Chrześcijanie muszą strzec swojej wiary za wszelką cenę. To wiara czyni nas niezachwianymi i chroni przed zewnętrznymi wpływami, które mogłyby sprowadzić nas na manowce. List do Hebrajczyków stwierdza, że wiara jest *„podstawą tego, czego się spodziewamy, i dowodem tego, czego nie widzimy" (Hebrajczyków 11:1)*.

Wieniec sprawiedliwości

Wieniec sprawiedliwości to niebiańska nagroda przyznawana tym, którzy wiernie służyli Bogu i wiedli życie sprawiedliwe oraz pobożne. Jest to nagroda, którą może nadać jedynie Pan; przeznaczona jest dla tych, którzy stoczyli dobry bój, ukończyli bieg i zachowali wiarę do końca. Wieniec sprawiedliwości stanowi świadectwo Bożej miłości, łaski i

wierności wobec Jego sług.

Sprawiedliwy Sędzia

Apostoł Paweł wspomina, że wieniec sprawiedliwości zostanie mu przyznany przez Pana – sprawiedliwego Sędziego. Świadczy to o tym, że nagroda ta nie zostanie nadana arbitralnie ani niesprawiedliwie, lecz zgodnie z Bożą sprawiedliwością. To On zna nasze serca, pobudki i czyny; będzie sądził bezstronnie i sprawiedliwie.

Dla wszystkich, którzy umiłowali Jego przyjście

Paweł zaznacza również, że wieniec sprawiedliwości przypadnie w udziale nie tylko jemu, ale także wszystkim, którzy umiłowali przyjście Pana. Oznacza to, że nie wystarczy wiernie służyć Bogu; trzeba również z radością i gorliwością wyczekiwać powtórnego przyjścia Chrystusa. Tych, którzy umiłowali Jego przyjście, cechuje życie w świętości oraz oczekiwanie na nadejście Pana z wiarą i ufnością – w świadomości, że będzie to czas zwycięstwa i całkowitego spełnienia Bożej obietnicy.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Moja dusza pragnie cię w nocy; swoim duchem, który jest we mnie, szukam cię nawet rano. Gdy bowiem twoje sądy odbywają się na ziemi, mieszkańcy świata uczą się sprawiedliwości.
>
> *— Izajasza 26:9*

Książka: Stary Testament / Izajasza
Tematy: sadzic, uczyc sie, sprawiedliwosc

Interpretacja:

Jeden z najbardziej poruszających i inspirujących wersetów w Biblii znajduje się w Księdze Izajasza (rozdział 26, werset 9). Werset ten ukazuje głębokie, osobiste pragnienie Boga, jakie nosi w sobie ludzkie serce, oraz konieczność nieustannego szukania Go w naszym życiu.

Moja dusza pragnie cię w nocy

Autor, prorok *Izajasz*, wyraża swoje pragnienie Boga w czasie nocy. Noc to czas samotności, który sprzyja refleksji i pogłębianiu naszej relacji z Bogiem.

Wśród ciemności łakniemy Bożego światła i Jego obecności w naszym życiu. Werset ten uświadamia nam, że właśnie w chwilach samotności i mroku najbardziej potrzebujemy zabiegać o relację z Bogiem.

Nieustanne szukanie Boga

Izajasz wspomina również o wczesnym wstawaniu, by szukać Boga. Wskazuje to, że powinniśmy szukać Go nieustannie, a nie tylko w trudnych chwilach. Nasze dążenie do Boga nie powinno być czymś sporadycznym, lecz stałą potrzebą. Bóg jest centrum naszego życia, a Jego obecność napełnia nas pokojem i radością.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Jeden jest prawodawca, który ma moc zbawić i zatracić. A ty kim jesteś, że osądzasz drugiego?
>
> *— Jakuba 4:12*

Książka: Nowy Testament / Jakuba
Tematy: sadzic, prawo, bliźni, sprawiedliwosc, Zbawienie

Interpretacja:
Werset *Jakuba 4:12* stanowi dla nas cenną lekcję na temat powstrzymywania się od osądzania innych. Jest on skierowany do osób, które potępiają bliźnich i czują się od nich lepsze, przypominając im, że jedynie Bóg ma prawo do sądzenia. Osądzanie innych jest powszechną skłonnością we współczesnym społeczeństwie; musimy jednak pamiętać, że jest to postawa niesprawiedliwa i sprzeczna z nauką *Chrystusa*.

Zamiast osądzać, powinniśmy okazywać współczucie i starać się zrozumieć innych. Należy żyć tak, by okazywać miłość i akceptację każdemu człowiekowi, bez względu na okoliczności. Werset ten przypomina również, że nikt nie jest doskonały i że wszyscy w pewnych dziedzinach życia mamy swoje niedoskonałości. Dlatego powinniśmy wykazywać się cierpliwością wobec siebie i innych, a także nieustannie szukać Bożego prowadzenia.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A przede wszystkim, moi bracia, nie przysięgajcie ani na niebo, ani na ziemię, ani nie składajcie żadnej innej przysięgi. Lecz niech wasze „tak” będzie „tak”, a „nie” niech będzie „nie”, abyście nie byli sądzeni.
>
> *— Jakuba 5:12*

Książka: Nowy Testament / Jakuba
Tematy: sadzic, uczciwość, kara, głoszenie, prawda

Interpretacja:

Werset *Jakuba 5:12* wzywa nas do zachowania uczciwości i spójności w słowach oraz czynach w każdej sytuacji. *Jakub* zachęca w nim, byśmy nie składali przysiąg – czyli nie podejmowali obietnic ani zobowiązań, których nie jesteśmy w stanie dotrzymać. Zamiast tego wzywa nas do mówienia prawdy i jasnego wyrażania się, aby uniknąć potępienia.

Znaczenie uczciwości i spójności w naszych słowach

Istnieje wiele powodów, dla których powinniśmy być uczciwi i spójni w tym, co mówimy. Po pierwsze, jako chrześcijanie jesteśmy powołani do naśladowania *Jezusa*, który zawsze mówił prawdę i dotrzymywał swoich obietnic. Co więcej, jeśli chcemy uchodzić za osoby rzetelne i godne zaufania w oczach innych, kluczowe jest, aby nasze słowa szły w parze z czynami.

Ponadto uczciwość i spójność w wypowiedziach pomagają nam być bardziej autentycznymi i przejrzystymi. Gdy otwarcie wyrażamy swoje myśli i postępujemy zgodnie z wyznawanymi wartościami, pozostajemy wierni samym sobie i własnym przekonaniom. Pozwala to budować głębsze, bardziej wartościowe relacje z innymi oraz sprzyja poczuciu spokoju i bezpieczeństwa w codziennym życiu.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Ponieważ wyroku za zły czyn nie wykonuje się od razu, serce synów ludzkich jest w nich zawzięte i gotowe na to, aby popełniali zło.
>
> *— Kaznodziei 8:11*

Książka: Stary Testament / Kaznodziei
Tematy: sadzic, zlo, serce, kara, grzech

Interpretacja:

Księga Koheleta to dzieło poetyckie i filozoficzne, podejmujące refleksję nad sensem życia oraz relacją między ludzkością a Bogiem. W ósmym rozdziale, w wersecie 11., autor podkreśla znaczenie sprawiedliwości i kary w powstrzymywaniu ludzi przed popełnianiem złych czynów. Werset ten przypomina, że gdy złe postępowanie pozostaje bezkarne, ludzie są bardziej skłonni do czynienia zła.

Sprawiedliwość w społeczeństwie

Sprawiedliwość stanowi fundamentalną wartość dla każdego społeczeństwa dążącego do demokracji i wolności. Bez sprawiedliwości harmonia społeczna zostaje podważona przez bezkarność. Jeśli jednostki nie ponoszą konsekwencji za swoje niewłaściwe postępowanie, mogą ulec pokusie popełniania kolejnych przewinień, co prowadzi do powstania cyklu przemocy i bezkarności, niszczącego tkankę społeczną.

Znaczenie kary

Fragment *Kaznodziei 8:11* wskazuje na konieczność stosowania kary dla utrzymania sprawiedliwości w społeczeństwie. Kara nie jest jedynie formą odpłaty wobec sprawcy, lecz także środkiem odstraszającym innych od popełniania czynów nagannych. W konsekwencji, środki karne są niezbędne zarówno do reagowania na już popełnione przestępstwa, jak i do zapobiegania ich powtarzaniu się w przyszłości.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Niech więc nikt was nie osądza z powodu jedzenia lub picia, co do święta, nowiu księżyca lub szabatów. Są to cienie rzeczy przyszłych, ciało zaś jest Chrystusa.
>
> *— Kolosan 2:16-17*

Książka: Nowy Testament / Kolosan
Tematy: sadzic, jedzenie, Jezus, sabat

Interpretacja:
Fragment *Kolosan 2:16-17* mówi o wolności, jaką chrześcijanie cieszą się w kwestii jedzenia, picia i świąt. List do Kolosan, napisany przez świętego *Pawła*, miał na celu ujednolicenie przekonań chrześcijańskich i rozwianie błędnych wyobrażeń wśród nowo nawróconych wiernych. W tamtym czasie pewne osoby pochodzenia żydowskiego wywierały wpływ na zbór w Kolosach, narzucając nawróconym poganom żydowskie tradycje i zwyczaje. Nauki te prowadziły do zamętu i legalizmu wewnątrz wspólnoty wierzących.

Wolność w Chrystusie

W tych wersetach apostoł Paweł zachęca chrześcijan, by nie przejmowali się krytyką ze strony osób uważających się za *„nadmiernie duchowe”*. Przypomina im, że *Chrystus* obdarzył ich wolnością w podejmowaniu decyzji dotyczących tradycji i norm kulturowych. Wiara nie polega na odprawianiu rytuałów i ceremonii, lecz na osobistej relacji z Bogiem.

Fakt, że niektórzy chrześcijanie uznają pewne dni za święte i powstrzymują się od spożywania określonych pokarmów, nie oznacza, iż wszyscy wierzący muszą postępować tak samo. Każdy człowiek ma własne sumienie, kierowane przez *Ducha Świętego*, i musi podejmować mądre oraz odpowiedzialne decyzje dotyczące jedzenia i obchodzenia świąt.

Cień tego, co ma nadejść

Biblia jest źródłem mądrości i nauki dla milionów ludzi na całym świecie. Każdy werset ma znaczenie i może wpłynąć na nasze codzienne życie, jeśli zostanie właściwie zastosowany. Zanim przejdziemy do dalszej analizy tych wersetów, warto zrozumieć znaczenie słowa *„cień”*. W tym kontekście cień odnosi się do czegoś, co jest rzucane jako obraz, ale nie stanowi samej rzeczywistości. Cień jest jedynie bladym odbiciem tego, co ma dopiero nadejść.

Co oznacza „ciało Chrystusa”?

Końcowa część tego fragmentu odnosi się do *ciała Chrystusa*, czyli Kościoła. Innymi słowy – choć nauki i praktyki religijne mogą być istotne, prawdziwa istota wiary chrześcijańskiej tkwi we wspólnocie wierzących i ich relacji z *Jezusem Chrystusem*.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Kto uwierzy i ochrzci się, będzie zbawiony, ale kto nie uwierzy, będzie potępiony.
>
> *— Marka 16:16*

Książka: Nowy Testament / Marka
Tematy: sadzic, chrzest, wiara, kara, Zbawienie

Interpretacja:
Biblia jest źródłem nauk i wskazówek, które chrześcijanie starają się wprowadzać w życie codzienne. Jedna z takich wskazówek znajduje się w Ewangelii według św. Marka (16:16). Werset ten podkreśla znaczenie wiary w Boga oraz chrztu dla osiągnięcia zbawienia.

Wiara w Boga

Jednym z kluczowych elementów tego wersetu jest *wiara w Boga*. Pojęcie to stanowi istotę religii chrześcijańskiej, gdyż to właśnie dzięki wierze osiąga się zbawienie. Wiara w Boga jest fundamentem chrześcijaństwa, wyznaczającym kierunek życia wyznawców. Dzięki wierze chrześcijanie dążą do życia pełnego miłości, współczucia i więzi ze *Stwórcą*.

Chrzest

Kolejnym ważnym pojęciem występującym w wersecie *Marka 16:16* jest chrzest. Chrzest to obrzęd religijny symbolizujący odnowę życia wierzącego i jego oddanie Bogu. Jest to

akt wyrażający pragnienie życia wypełnionego wiarą i miłością do Boga. Istotne jest nie tylko wierzyć w Boga, ale także dawać temu wyraz poprzez swoje czyny.

Znaczenie zbawienia

Marka 16:16 podkreśla również znaczenie zbawienia. Zbawienie jest kluczowym pojęciem w chrześcijaństwie, stanowiącym ostateczny cel wierzących. Oznacza ono uwolnienie od grzechu i osiągnięcie życia wiecznego w niebie. Należy podkreślić, że zbawienie nie jest czymś, co uzyskuje się automatycznie; trzeba do niego dążyć poprzez wiarę i dobre uczynki.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> I zobaczyłem umarłych, wielkich i małych, stojących przed Bogiem, i otwarto księgi. Otwarto też inną księgę, księgę życia. I osądzeni zostali umarli według tego, co było napisane w księgach, to znaczy według ich uczynków. I wydało morze umarłych, którzy w nim byli, również śmierć i piekło wydały umarłych, którzy w nich byli. I zostali osądzeni, każdy według swoich uczynków.
>
> *— Objawienie 20:12-13*

Książka: Nowy Testament / Objawienie
Tematy: sadzic, Zmartwychwstanie

Interpretacja:
Księga Objawienia jest pełna symboliki i alegorii, co może czynić niektóre jej fragmenty trudnymi do zrozumienia dla osób nieobeznanych z jej językiem. Przykładem tego jest

fragment *Objawienie 20:12-13*, opisujący zjawisko, które na pierwszy rzut oka może wydawać się dziwne: morze, Śmierć i Hades oddają umarłych, aby zostali osądzeni według swoich czynów.

Sąd nad umarłymi

W tym fragmencie biblijnym widzimy, że umarli są sądzeni *„według swoich czynów”*, co oznacza, że ocenia się ich na podstawie tego, jak żyli i jak traktowali innych. Niezależnie od tego, czy byli wielcy, czy mali (pod względem statusu społecznego lub wpływów), każdy stanie przed sądem. W tym kontekście autor dodaje, że podczas procesu oceny otwierane są księgi, w tym jedna zwana *„Księgą Życia”*.

Czym jest Księga Życia?

Księga Życia jest wielokrotnie wspominana w Biblii i odnosi się do rejestru zawierającego imiona wszystkich osób zbawionych lub odkupionych przez Boga. Innymi słowy, ci, których imiona zapisano w Księdze Życia, zostaną oszczędzeni przed ostatecznym sądem, podczas gdy osoby niewymienione w niej zostaną osądzone i potępione.

Co w tych wersetach oznacza „morze”?

W kontekście Apokalipsy „morze” często odnosi się do ludzkości jako całości – a konkretnie do osób oddalonych od Boga i pogrążonych w grzechu. W tym sensie wersety te można interpretować jako stwierdzenie, że nawet ci, którzy żyją z dala od Boga i umierają w grzechu, zostaną osądzeni za swoje czyny.

Kim są wspomniani tu „umarli”?

„Umarli” wspomniani w tych wersetach to osoby, które zmarły przed powrotem *Chrystusa* na ziemię. Niektórzy uważają, że dotyczy to tylko chrześcijan, jednak większość badaczy stoi na stanowisku, że odnosi się to do całej ludzkości, ponieważ w chwili powrotu Chrystusa wszyscy zmarli – zarówno dobrzy, jak i źli – zostaną poddani sądowi.

Co oznacza „Hades”?

W mitologii greckiej Hades był podziemnym królestwem zmarłych, natomiast w kontekście biblijnym termin ten zazwyczaj odnosi się do miejsca, w którym duchy zmarłych przebywają aż do Dnia Sądu. Niektóre przekłady Biblii używają słowa „piekło” zamiast „Hades”, jednak należy zauważyć, że biblijne pojęcie „piekła” różni się od wizji piekła przedstawianej w niektórych przejawach kultury popularnej jako miejsca wiecznych męczarni.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Ten, kto je, niech nie lekceważy tego, który nie je, a ten, kto nie je, niech nie potępia tego, który je, bo Bóg go przyjął.
>
> *— Rzymian 14:3*

Książka: Nowy Testament / Rzymian
Tematy: sadzic, jedzenie

Interpretacja:
List do *Rzymian 14:3* wzywa do okazywania tolerancji i szacunku osobom o odmiennych zwyczajach żywieniowych. W tym fragmencie *apostoł Paweł* zachęca nas, byśmy nie patrzyli z góry na tych, których nawyki żywieniowe różnią się od naszych, ani ich nie osądzali.

Kontekst tego wersetu

Aby lepiej zrozumieć ten werset, warto wziąć pod uwagę kontekst, w jakim powstał. W czasach, gdy Paweł pisał list do Rzymian, w Kościele toczyły się gorące dyskusje na temat tego, czy chrześcijanie powinni spożywać mięso ofiarowane bożkom. Niektórzy uważali to za grzech, podczas gdy inni nie widzieli w tym nic złego.

Paweł, kierując się mądrością, rozumiał, że spór ten nie dotyczy kwestii kluczowych dla wiary chrześcijańskiej, a tym, co naprawdę się liczy, są miłość i jedność między wierzącymi. Dlatego też, zamiast opowiadać się po którejkolwiek ze stron, zachęcał Rzymian do wzajemnego szacunku i powstrzymania się od oceniania innych na podstawie ich zwyczajów żywieniowych.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*